

Якби я легінем зросла в Карпатах...

Марія Влад

Якби я легінем зросла в Карпатах,
То стала б поруч сонця в Чорногорі —
Проміння посилала б в кожну хату,
Щоб випалити з людських жител горе.

Ще б Довбуша печеру відшукала
Серед усіх печер — єдину, справжню,
Щоб прочитати на опришківських скрижалях,
Куди вони закопували правду.

А ще б коня сідлала на світанні,
Щоб їхати до днинки на весілля.
Та віддала б коня й сідло останнє
Лісовикові за цілюще зілля.

А зіллям тим усі замки розімкнуті,
І топірцями людські кривди зміряні...
Та я не легінь.

Я родилась Дзвінкою.

Вернись, Олексо, —

буду тобі вірною.